

Mødet genoptaget kl. 15⁴⁰.

Formanden: Mødet er genoptaget samt udsat indtil kl. 16.

Mødet udsat kl. 15⁴¹.

Mødet genoptaget kl. 16.

Forhandlingen genoptoges.

Poul Hartling: Jeg skal ikke yderligere fordybe mig i valgtallene, men vil dog blot for en ordens skyld sige til den højtærede stats- og udenrigsminister, når han sammenligner socialdemokratiet og en VKU-gruppe, at vi ikke føler os som deltagere i en VKU-gruppe; vi anerkender ikke rigtig dette forsøg på at lave blokpolitik — er det ikke sådan det hedder? (*Afbrydelse*). Nå, det er ikke sådan, det hedder.

Statsministeren sagde, at det gik op for ham, at tyngdepunktet var blevet forskudt på en afgørende måde, og derfor måtte han, som han udtrykte det, uanset udtalelser før valget nu tage en anden stilling. Så må man vel sige, at sådan kan man kun tænke, hvis man manøvrerer den gruppe af vælgere, som i tillid til statsministerens udtalelser har stemt på socialdemokratiet, over mod de 20 mandater, som har gjort så stærkt et indtryk på ham.

Men én ting var stærk for statsministeren, og det var, at socialdemokratiets politik stod urokket, og at socialdemokratiet står fast på sin politik. Derimod var det ham en stor gåde, at jeg kunne sige, at det, vi havde sagt før valget, ville vi også stå fast på efter valget. Det samme var en gåde for ordføreren, det ærede medlem hr. Per Hækkerup — jeg vil gerne hermed også have svaret ham på det. Det må være rigtigt, at det, man siger før valget, står man også fast på efter valget. Det må også være rigtigt, når man kommer til en forhandling, at man så kommer med sin politik, med det, som man har ønsket, og det, som ens vælgere har givet tilslutning til. Når statsministeren hævder, at venstre

sidder i den samme negative politik som før valget, så regner jeg med, at det er sådan noget, der løb ham i munden, for det kan ikke med nogen ret siges, at vi ikke har ført en både positiv og aktiv politik i de to år, som den forrige folketingsperiode omfattede.

Med hensyn til boligfonden sagde statsministeren — og det tog socialdemokratiets ordfører op — at det, man ville indføre, ikke stred mod boligløsningen; det var ikke noget, der var i uoverensstemmelse med det, de fire partier var blevet enige om, det var noget, der supplerede boligløsningen og gjorde det på en rigtig måde, sagde statsministeren. Der må man så håbe, at det er efter alles opfattelse, at det er en rigtig måde. Men det, som svaret i virkeligheden gik ud på, var jo, at der ikke kunne gives besked om den boligfond ud over ordet, for en tankegang, som går ud på, at man gerne skulle have en øget byggemodning, er jo ikke noget nyt, ikke noget nyt for os heller; det vil vi gerne være med til at se på, men hvordan boligfonden skulle finansieres, og hvordan dens virkemåde i øvrigt skulle være, det kunne man først få at vide efter nytår. Hvis der skal være sammenhæng i tingene, vil vi altså stadig advare imod, at man prøver at give boligforliget et andet indhold eller at underminere det, sådan at det, der var dets forudsætninger, fjernes, for så vil det blive betragtet som et tillidsbrud.

Så sagde statsministeren, at det ikke er rigtigt af mig at fremstille økonomien anderledes, end den er, og i de følgende bemærkninger ventede jeg så, at jeg skulle få at vide, hvad det var, jeg havde sagt forkert. Men statsministeren anfægtede ikke et eneste af de punkter, jeg nævnedes. Det forstår jeg godt at han ikke gjorde. Han gav forklaring på nogle af dem, men det, jeg har sagt, er naturligvis rigtigt, og det er ikke anderledes, end det er. Jeg må måske også, som jeg har haft lejlighed til at gøre det før, sige til den højtærede stats- og udenrigsminister, at hans form for polemik ikke er helt, som den bør være, når 3 af hans sætninger, tror jeg det var, i det indlæg, han havde, begyndte sådan: „Det er, som om . . .“. Han sagde f. eks. — det skrev jeg ned — : det er, som om man vil gøre mig til talsmand for, at dansk økonomi er uden problemer. Jeg